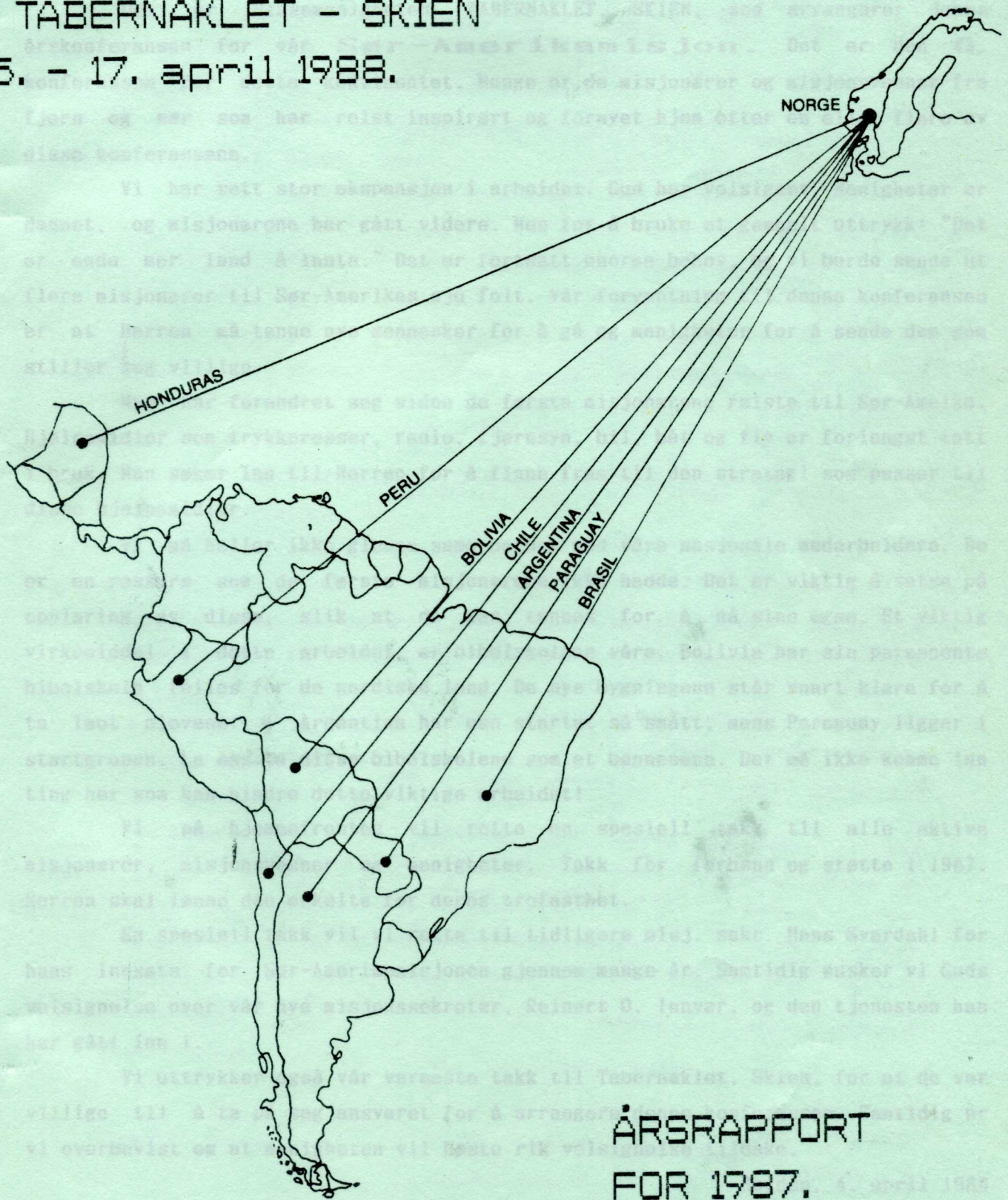

PYM'S

SØRAMERIKAKONFERANSE

I TABERNAKLET - SKIEN

15. - 17. april 1988.

ÅRSRAPPORT
FOR 1987.

TENT FOR JESUS !

RAPPORT FRA PARAGUAY.

Rapporten forteller ikke alt. Det er helt umulig å få frem misjonærens hverdag i en liten rapport fra de ulike feltene hvor de arbeider. Det blir derfor bare de viktigste hendelser som en får med i en slik melding.

En sak er vi alle enige om: Mange åpne dører finnes i dette landet. Der er mange mennesker som søker Gud!. Når denne rapporten blir lest, så er den bare noen få uker igjen til pavebesøket her i landet. De evangeliske kristne i Paraguay er spent på utfallet. Vår bønn er at ikke dette besøket skal føre folket i ett ennå sterkere åndelig mørke.

Vi har ikke det eksakte tallet på antallet av de evangeliske kristne for hånden, med sikkerhet kan vi melde at for hvert år som går, øker skaren av de som opplever frelse ved troen på Jesus Kristus. For utenom de menighetene som er tilknyttet vår misjon, finnes det flere evangeliske bevegelser som forkynner budskapet om Jesus. Vi gleder oss med våre lagsbrødre i de andre "båtene", og takker Gud for dem. Vi ber derfor leseren være klar over at når denne rapporten leses,- så skjær det så mye her på den evangeliske fronten enn det som er nevnt her.

Så takker vi for de midler som er utsendt. Samlet blir det mange tusen norske kroner. Ved hjelp av bla misjonsfondet og litteraturfondet har lokaler blitt bygget og bibelmateriell blitt innkjøpt. Misjonærer og nasjonale medarbeidere samlet, takker givere og formidlere.

Paso Cadena.

Menigheten.

Etter en lang tid med kamp hvor vi forstod at den onde ville bryte ned Guds verk,- har vi nå opplevd Guds hjelp på dette stedet. Jeg ble innsatt som forstander for venneflokket 12.okt. 86,- og etter et år kunne jeg gi medlemskortet til 34 venner. i løpet av fjoråret ble det døpt 10 venner.

Pastor Euladio Gacete.

Indianerkolonien.

Undertegnede m/fam. flyttet til Paso den 7. jan. 87 for å gå inn i arbeidet som leder for indianerkolonien og det administrative arbeidet på stedet.

Folkeskolen startet på nytt den 27. februar 1987 med 169 elever. Skoleåret ble så avsluttet den 30 okt. med 149 elever.

Kolonien fikk besøk av misjonens president, Lars Førland den 20 juli, og den dagen fikk 24 familier utlevert sine skjøter på jordstykker som misjonen gav dem.

Klinikken ble uten sykepleier fra juni 87 da Rudolf Larsen m/fam reiste tilbake til Norge. Imidlertid har vi forsøkt å hjelpe de syke når det gjelder førstehjelp. Ved alvorligere tilfeller har vi brakt de syke til lege som noen mil unna.

Misjonen har også hjulpet indianerne med å få sådd sine åkre med ris, mais og bønner som er det viktigste når det gjelder deres eksistens. Vi har også hjulpet fire gamle enker med litt mat som ukentlig har mottatt ris, makaroni, olje, salt og såpe.

I fjoråret ble også mange indianerbarn vaksinert mot barne- sykdommer.

Vi håper på fortsatt støtte fra dere både i forbønn og på en annen måte.

Herren signe sitt eget verk.

Maximino Velazquez.
Administrator.

Regnskap for Paso Cadena, Paraguay, for 1987.

Inntekter.

Midler overført fra 1986.....	969.356 Gs
PYM's Barnefond.....	3.611.456 Gs
Norad.....	4.453.888 Gs
Renter.....	69.240 Gs
Salg av sangbøker.....	835.000 Gs
Gaver, tiende, offer.....	4.890.673 Gs
Salg av medisiner.....	602.900 Gs
Salg av skolemateriell.....	173.171 Gs
Lønn mottatt fra Undervisningdep.....	1.550.426 Gs
<u>Totalt</u>	<u>17.156.110 Gs</u>

Utgifter.

Lønn til evangelister.....	622.000 Gs
Utgifter mht skolen.....	3.079.310 Gs
Misjonsarbeidet.....	1.080.200 Gs
Bilhold.....	2.993.571 Gs
Forsørgelse av eldre.....	247.370 Gs
Indianer kolonien.....	57.980 Gs
Motorsyssel.....	362.681 Gs
Lønn til Luciano.....	292.500 Gs
Lønn til Victor.....	178.990 Gs
Skole for Sebastian.....	270.000 Gs
Lønn til administrator.....	2.208.000 Gs
Atyra.....	71.000 Gs
Diverse.....	2.482.184 Gs
Klinikken.....	<u>3.655.790 Gs</u>
<u>Total</u>	<u>17.601.576 Gs</u>

Utgifter.....	17.601.576 Gs
Inntekter....	<u>17.156.110 Gs</u>
Underskudd...	<u>445.446 Gs</u>

31 desember 1987

Revidert av

Palma Sjølund

Maximino Velazquez
Administrator.

Anna Strømsrud

100 Gs = ca. 80 øre.

Året 1987 har vært et rikt arbeidsår for oss, såvel åndelig som sosialt.

Det evangeliske arbeidet.

Vi har hatt dåp to ganger i løpet av året. Det er syv stykker som er blitt døpt, og det er mange frelste som ikke er døpt ennå. Vi hadde den store glede å ta vårt nye Gudshus i bruk i april. På grunn av den veldige motstand som ennå rår i kolonien mot de kristne, så kunne vi ikke ha noen offentlig innvielse. I stillhet ba vi til Gud for å innvie huset til hans tjeneste.

Den 24. april hadde vi en gripende høgtid. Da ble menigheten dannet med innsettelse av forstander, elste og tjener. Svartdahl var med oss i høgtida, likeså Førland og Byberg.

I Ygatimi, en ganske stor landsby 40 km nord for oss, tok vi opp fast arbeid i august. Der har det aldri vært evangelisk virke.

Det er paraguayere som bor der, og det var indianere fra Fortuna som vant de første paraguayerne der for Jesus. Vi har møtt en del motstand fra fanatisk katolsk hold, men likevel er mange blitt frelst der, og det blir snart dåp.

Vi har kjøpt en fint sentralt beliggende eiendom. Der fins et bolighus, og nå er grunnmuren gjort for kirkebygget. To evangelister fra Ypacarai er nå der oppe, og de gjør et fint arbeid sammen med brødrene fra Fortuna som besøker stedet.

Ellers har vi fått kontakt med flere indianerkolonier rundt omkring. I desember begynte vi å sende ut to og to brødre til de forskjellige stedene. De kom tilbake fulle av begeistring, og de kunne fortelle at høstmarkene er modne, men at det mangler arbeidere.

I Guruguaty, byen som ligger 7 km. sør for oss, har vi fine tomter. De er ryddet, og en mur er satt opp omkring dem. Der tenker vi å bygge et evangelisk senter for indianere hvor de kan få mere bibelundervisning. Målet er å få frem kristne ledere blant indianerne, slik at de selv kan evangelisere blant sitt eget folk. Det er stor interesse blant de troende indianerne for dette prosjektet.

Skolen:

Det er ca. 120 elever i folkeskolen, 10 elever i høyskolen. Staten betaler lønn til lærerne.

Sykearbeidet:

Det går ikke en dag uten at det kommer syke. Malaria og tuberkulose har herjet hardt de siste årene.

Med hjelp fra Norge er det satt i gang tannbehandling, slik at iallfall noen av indianerne for stelt tennene. Det er en kjærkommen hjelp.

Jordbruket:

Det er stor framgang når det gjelder jordbruket i kolonien. Jeg tror at nesten alle de 200 familiene har plantasjoner med mais, manjokka, ris eller bønner. Dessuten har de dette året plantet ca. 50 hektar med bomull, noe som vil bli en god økonomisk hjelp for dem når høsten kommer. De aller fleste av dem har fått lån til rydding og såfrø. Det skal tilbakebetales når de for solgt høsten.

En stor glede for oss her i kolonien er at Kirkens Nødhjelp har hjulpet oss slik at vi har fått kjøpt 850 hektar mer med jord. Og det trengs så sårt, for med smått og stor bor det ca. 1300 mennesker i kolonien som bare er på 1700 hektar.

Vi takker Gud for et rikt arbeidsår, og går fortrøstningsfullt et nytt arbeidsår i møte. Hvis Jesus drøyer med å komme.

Vennlig hilsen

Anna Strømsrud.

CAACUPE OG TOBATI.

I 1987, som var det første arbeidsår denne perioden, har vi bodd i Caacupe og arbeidet på ulike steder i den sentrale sonen. For det første har vi hatt ansvaret i Tobati, som er en av de elste forsamlingene som er under norsk misjon i Paraguay. Det er ingen stor venneflokk der, men flokken er trofast. Dessuten hadde vi gleden av å døpe fem venner ved påsketider.

På barnemøtene har det vært en liten trofast flokk, og vi vet at Guds ord en dag vil bære frukt. Ellers så bor vennene i Tobati nokså spredt rundt omkring. På landsbygda har det vært mye sykdom og fattigdom. En del av arbeidet har også bestått i hjelp på det fysiske plan.

Oscar har ellers deltatt i endel evangeliseringskampanjer rundt i distriktet. Han har også hatt bibelundervisning i Caacupe. Aina har hatt ukentlige bibelgrupper for kvinner i samme by og har også startet opp igjen med koret i Ypacarai, - og likeledes ledet en bibelgruppe på menighetsbibelskolen i Ypacarai.

Alt i alt kan vi si at Gud har stadig ledet oss inn i nye oppgaver og vi takker Herren for at han fortsatt sender sin velsignelse over dette landet.

Aina Førland Delgado
og Oscar Delgado.

RAPPORT FRA GUNVOR OG JOSEF IVERSEN.

Vi kom til Pedro Juan Caballero i slutten av oktober 1986 og ble der til september i 1987. Arbeidet lå da nede, men etterhvert tok det seg opp. 1 ble døpt i 1986 og 3 i 1987. Vi prøvde også å ordne opp i menighetslivet med faste møter for elsteråd og innsettelse av en elstebror og to menighetstjenere. 15 mars ble et lite lokale vennene selv har bygget innviet i Zanja Pyta. Vi startet også opp med musikkøvelser og begynte barnemøter i en bydel. En tomt i byens utkant ble sikret for senere virksomhet. I september kom vi til Villarica. Det er et helt nytt distrikt for norsk pinsemisjon. Her har vi begynt fast virksomhet på et sted som heter Cleto Romero. Her er fire blitt døpt, og en tomt er sikret i sentrum av bebyggelsen. Det er ingen annen evangelisk virksomhet på dette stedet. Det er det heller ikke i Carayao, hvor jevnlig besøk blir gjort. Ellers er hele området uevangelisert.

I slutten av desember 87 ble det gjort forberedelser for radio-utsendinger over Radio Guaira her i Villarica og tar til med to ti-minutters program hver uke fra 1 januar 88.

Den innfødte bror Oscar Diaz med familie er med oss i arbeidet.

Vår utsendermenighet Filadelfia, Sarpsborg samlet i løpet av 1987 inn midler til bil for oss. Den ble innkjøpt i august måned.

Vi har også noen elever for bibelundervisning pr. korrespondanse.

Vi takker Gud for alle hjemme i Norge som skyver på for å få til fremgang og vekst. Også misjonærer trenger stadig å leve i fornyelse og vekst både rent personlig og i det arbeidet Gud har satt oss til så "vi ikke mister det vi har vunnet, men kan få full lønn". 2. Johs. vers 8.

Hjertelig hilsen deres medarbeidere

Gunvor og Josef Iversen.

RAPPORT FRA KJELLAUG PALMA SJØLUND

Jeg sender en hjertelig takk til alle misjonsvenner som har hjulpet til med midler for ny bil.

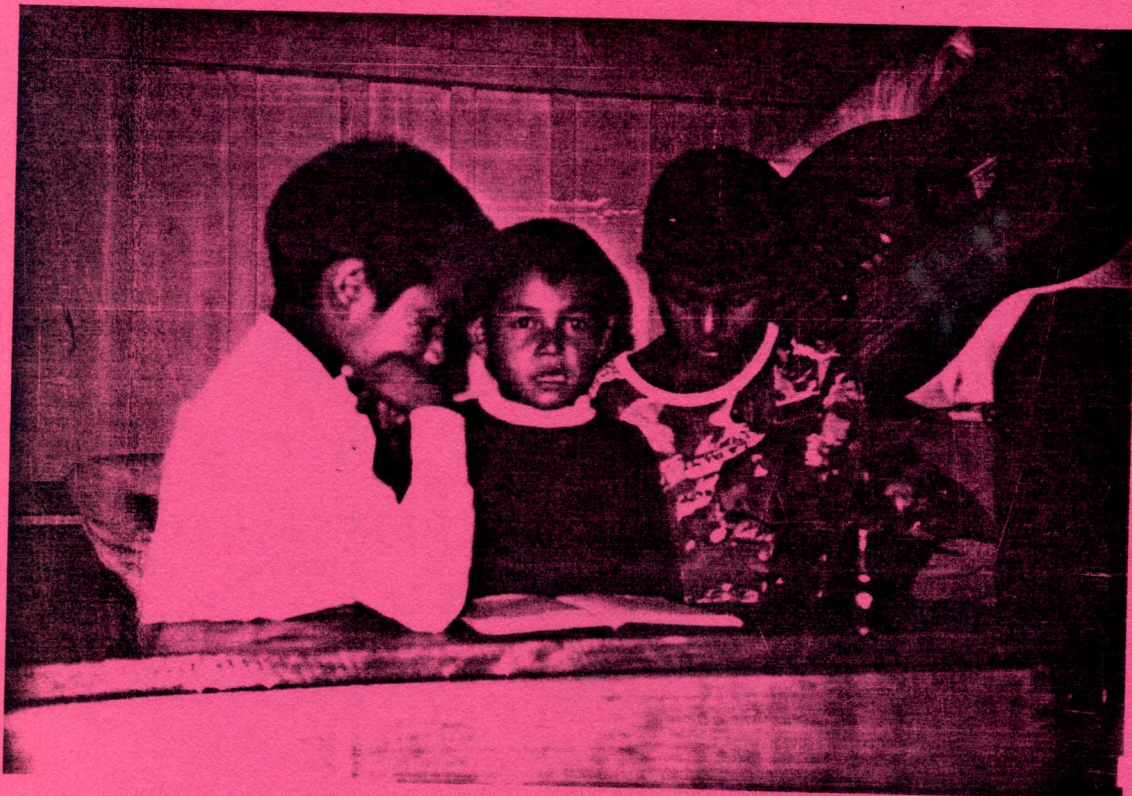
Året 1987 startet opp i Norge m/misjonsmøter. Kom tilbake til Paraguay 17. mars, og det første var å starte opp Bibelgruppene. Noen elever begynte for første gang, andre fortsatte på nytt års opplegg.

Radio-programmene har fortsatt utfra byen Stroesner. Vi har hatt flere spesielle kampanjer for barn i tillegg til det vanlige søndagsskole-arbeidet.

19. september tok vi opp nytt arbeid på stedet Mayou Otano, hvor jeg har lovet et besøk månedlig.

I ca. 2 måneder hadde vi fengselsbesøk med mat og forkynnelse for de innsatte hver onsdag. Håper det kan fortsette!

16. mai ble Suzukien solgt, og 9. oktober ble den nye NISSAN diesel, m/4-hjuls trekk innkjøpt. Den har alt vært til stor velsignelse. Det ble lettere med Evangeliseringskampanjene da den kom, og det ble så kontinuerlige kampanjer fremtil nyttår. Flere har blitt frelst og døpt. Gud signe Misjonens sak!

EBEN EZER, YBY-YAU:

Når vi ser tilbake og tenker på året 1987, som har gått over i historien kan vi ikke annet enn takke Herren. Jovisst har det vært mange tunge og kampfulle dager fulle av skuffelser og ting som iblandt syntes å ville knuge en end. Men gjennom det alt har vi fått oppleve, at Han som gav oss kallet til å tjene, Han har også gitt styrke og krefter for hver eneste dag. I menigheten har vi det godt. Dåpsvannet har og vært i bevegelse noen ganger. Kanskje ønsket man at de synlige resultatene var så mye mye større, men det skal evighetens morgen vise fullt ut.

En opplevelse var det for oss å komme til et sted hvor vi for mange år siden hadde en del barnemøter. Der fant vi flere av de store barna m/sine foreldre frelste. De stod frem og vitnet om at første gang de hørte evangeliet forkynt var for ca. 7 år siden da vi hadde barnemøter på det stedet der. Det oppmuntret oss veldig å møte disse venner. Jo i sannhet det nytter å så ut Odet. Det vender aldri tomt tilbake, det har vi Guds evige ord på. Og det er vel aldri å glemme at det er Gud som gir vekst. Vi har møter ut fra menigheten gjennom hele uka. Mange kjekke brødre tjener Herren med iver.

Radioprogrammet som Candido sammen med en bror har hatt også gjennom hele 1987, har Herren velsignet rikt, og det har vært meget stor respons.

Når det gjelder husbygginga i indianerkolonien står det f.t. på "stedet hvil." Ikke bare det at veien inn der er ufremkommelig, men p.g.a. den voldsomme prisstigningen, har også pengene sluppet opp. Som en orientering kan vi fortelle at inflasjonen i Brasil i 1987 lå på 370 %. Og vi her oppe i nord mot den brasilianske grensa er jo avhengig av å handle absolutt alt fra Brasil. Opså p.g.a. den veldige prisstigningen sliter vi med å få ferdig lokalet i Yby-Yau. Det er kommet under tak, men så er det "resten" igjen da. Gud gi at vi meget snart må kunne ta dette Guds hus i bruk.

Skolen i indianerkolonien fungerte veldig bra gjennom hele 1987. 2 lærere hadde ansvaret for 4 klasser med tilsammen 35 elver som fullførte sin eksamen. Utenom skolen i kolonien støtter vi også nesten 40 paraguayerbarn på en annen skole. Hadde det ikke vært for hjelpen vi får fra kjære misjonsvenner i Norge sammen med hjelp fra PYMs Barnefond, hadde vi bare aldri kunnet klare dette.

Vi møter mange syke på vår vandring, og det kommer også mange hit for å få hjelp til medisiner osv. Men desverre må vi sende de aller fleste fra oss uten å kunne gi noen hjelp, da vi slitervoldsomt hardt økonomisk, og medisiner er dyre.

Så ønsker vi alle Guds rike velsignelse og ber så inderlig om at dere ikke må glemme oss og arbeidet. Vi må ikke bli trette av å gjøre det gode, for vi skal høste i sin tid. SÅ FREMT VI IKKE GÅR TRETT.

Med de beste hilsener fra deres i tjenesten
Eva og Candido Figueredo m/barna David og Elisabeth.

ÅRSRAPPORT FOR 1987 FOR "LA ESCUELA NORUEGA DEL PARAGUAY,"
PARAGUAY

Blant rapportene fra misjonsfeltet i Paraguay, hører også en liten hilsen fra Norskeskolen med.

Skoleåret -86/87 ble avsluttet i juli, en måned hvor skolen i Atyra nesten ble "tømt" for elever, lærere og internatforeldre. Lærerne Jostein Janøy og Johan Juliussen med sine respektive familier reiste til Norge. Internatforeldrene, Elsa og Gunnar Pettersen m/fam. reiste også til Norge. Miljøarbeiderne ved skolen fant også veien til sine respektive hjemsteder. Av de 17 elever ble de kun 2 stk. igjen til nytt skoleår, nemlig Elisabeth og David Figueredo.

Skolen ble søkt midlertidig flyttet fra Atyra til Yby Yau, (hvor misjonærene Eva og Candido Figueredo arbeider) og dette ble godkjent av skoledirektøren i Oslo og Akershus.

Skolen startet da i Yby Yau etter planen i august, med Heidi Iversen som lærer.

Skoleåret hittil har gått greit, tross flytting og tilpassing av skolen på et nytt sted. Mens vi venter på elektrisk strøm, svetter vi oss gjennom skolebøkene i 38-41 C. Eva Figueredo har hjulpet til som Heimkunnskapslærer. Vi er takknemlig for at skolen får fortsette sin store gjerning for misjonærbarna. Vær med å be for norskeskolen i Paraguay!

For "La Escuela Noruega del Paraguay"

Heidi E. Iversen

YPACARAI

Året 1987 var preget av sterk utadrettet virksomhet fra menighetens side, med kampanjemøter i to bydeler over ett tidsrom av 5 måneder. Mange nye fikk oppleve Jesus og er nå tillagt menigheten.

Vi tar med noe av forstander Flaminio Meza's årsrapport fra fjorårets virke, som ble oppleste under menighetens årsmøte: Det har vært avholdt flere dåpshandlinger, kampanjemøter i byen og på to utposter. To nasjonale evangelister er utsendt. Likeledes har det vært arrangert en festival. Bibeluker og møter har vært besøkt av nasjonale og misjonærer, som har talt Guds Ord. Den tradisjonelle ungdomsleieren samlet ifjor ca. 100 ungdommer og barnehjemmet stilte plass og bygninger til disposisjon for avviklingen."

Byene omkring er knyttet til menigheten i Ypacarai og som jevnlig ble besøkt av misjonærer og nasjonale arbeidere.

To unge brødre og arbeidere i Guds rike, avsluttet det andre året på bibelskolen i hovedstaden som drives av de amerikanske pinsevenner. Vi takker så hjertelig de faste givere som gjør det mulig for disse å fullføre sine studier.

Den lokale menighetsbibelskolen i Ypacarai har nå tre studiegrupper med ialt noe over 20 elever. Vi følger ett bibelstudieopplegg som går over tre år med ialt seks studiebøker. Vi kan legge til at dette materiell er noe av det beste vi har sett i Sør-Amerika og brukes av mange evangeliske menigheter både i Paraguay og andre land.

Liv Byberg var, inntil hun reiste hjem, spesielt engasjert i møter og barnearbeid i menigheten og utpostene.

BARNEHJEMMET

1987 ble på en måte ett "merkeår" for "Hogar Norma", da vi har fått en spesiell følelse av at Herren ville vi skulle gi en utstrakt hånd til de fysisk og psykisk handicappede. Konkrete tilfeller som banket på vår dør, ga oss visshet om at vi var på rett vei. I flere år har vi allereie hatt slike barn hvor den eldste nå er 26 år. Idag har vi 8 slike som trenger spesiell behandling og omsorg. Talt på hjemmet bor det 19 barn og ungdommer.

Hanne Førland kom ut i siste halvdel av 1987 etter endt utdanning som vernepleier for å gå inn i arbeidet blandt våre handicappede. Samtidig har vi en god hjelp i vår assistent Mari og hennes mann. Hun har bodd på hjemmet siden seks års alderen og har arbeidet på full tid på hjemmet i flere år. Hennes mann ble ansatt som sjåfør og vaktmester ved årsskifte.

Vi hadde ifjor også en god hjelp i Sonja Carvalho som tilbød seg å hjelpe oss i arbeidet. Hun er utdannet sykepleier fra Cascavel i Brasil.

De fleste av våre "barn" går nå på den høyere skolen, - den eldste er ferdig med sitt første studieår i sykepleien.

Vi vil ikke unnlate å nevne her at vi er dypt takknemlig for den støtten som ble gitt oss i 1987, både fra PYMs barnefond såvel som fra alle giverne som i en årrekke har stått med oss i dette arbeidet.

CHORE

Chore er en landsby som ligger 25-30 mil fra hovedstaden og hvor misjonen støtter enevangelist, Terecio Amarilla. Hans ansvarsområde omfatter et meget sotrt distrikt hvor det på flere steder finnes små venneflokker. På noen av stedene er der også bygget lokale. Distriktet er blitt besøkt av misjonærer og nasjonale arbeidere. Vi vil gjerne understreke at dette området er i sterkt behov av hjelp og vi ber om at Herren må lede noen til dette distriktet. Hjemmeværende misjonærer som pånytt tenker på utreise har her en utfordring.

PEDRO JUAN CABALLERO

Denne byen ligger ved den brasilianske grensen og er en av de største byer i landet. Marcos Moragas stod som forstander for menigheten der også i 1987. Hans virke opphørte imidlertid i november i fjor. Venneflokken står for tiden uten fast arbeider og vi ser det som svært viktig at en ansvarlig kunne gå inn i dette arbeidet enten nasjonal eller misjonær. Inntil videre får menigheten hjelp av brødre fra Yby Yau som ligger 10 mil unna.

Det bør også nevnes at Sigrun og Oddmar Bybergs besøk til sitt "gamle" felt og som har strukket seg over ett år, - har vært til rik velsignelse og oppmuntring for venneflokkene omkring i landet. Broder Bybergs grundige forkynnelse har vært til stor hjelp. Han har heller ikke spart seg i det rent praktiske arbeid.

1987 ble ett "merkeår" når det gjelder forholdet misjon/nasjonal menighet. Vi gikk til det skritt å utvide våre forhandlingsmøter ved å innby de nasjonale forstandere, daglig leder for evangeliesenteret og administrativ leder for Pasa Cadena til våre samtalemøter. Dette har vært givende for alle.

På grunn av svært redusert elevtall ble den norske skolen i Atyra avviklet. Vi startet ifjor med reparasjonsarbeider på bygningene, som har vært ledet av Oddmar Byberg. Vårt ønske er nå å utnytte dette stedet til ulike sammenkomster som ungdomsleirer, bibeluker, familie-weekend etc.

Paraguay er ennå det vi kan kalle ett misjonsland. Det er vår bønn og ønske både fra misjonen og den nasjonale menighet, at nye og "eldre" misjonærer kunne gå inn i de ulike oppgaver og steder der det er stort behov. Der finnes byer utover i landet som er i behov av evangeliet. De aller fleste som bor i Paraguay er under 25 år. En sterk utfordring. Guds ærend har hast!

RAPPORT FRA DEN NORSKE SKOLEN I PARAGUAY.

Fra Thorleif Overhaldens rapport til skolestyret.
Vi tillater oss å hitsette følgende utdrag fra rapporten.

2. M-87 OG SKOLENS MÅL.

De tilstedeværende hadde mange og fine tanker om skolen så fasen om "drømmeskolen", fremtidsskolen ble levende og interessant. Vi samlet oss om følgende:

VISJON:

Vi vil ha en kristen skole som legger vekt på å skape et trygt og trivelig miljø med positive og lærevillige elever der alle viser omsorg og ansvar for hverandre.
Vi ser det som er overordnet mål å knytte bånd mellom den norske skolen og nærmiljøet forøvrig ved aktivitet å fremme kunnskap om og respekt for landets kultur.

LANGSIKTIG MÅL:

- Arbeide for større kontinuitet både i lærer- og internatstaben, med lengre perioder ute og overlapping ved personalets ut- og hjemmreiser.
- få til et arbeidende samarbeidsorgan bestående av representanter for skole og misjon for å kunne integrere skolen i misjonens totale arbeid. Skal ha rådgivende og informerende karakter i saker som har med kulturforståelse, avløsning, praktisk tilretteleggelse og rekruttering.

KORTSIKTIGE MÅL:

- Gjøre det slik at også misjonærene tar del i det sosial pedagogiske arbeidet ved at de kommer inn og avløser internat foreldrene noen helger i året.
- Trekke misjonærene inn i tema- og prosjektundervisning.
- Kartlegge nærmiljøet/ressurspersonene.
- Kartlegge ekskursjonsmål, også med tanke på weekend-besøk av dem som bor i internatet.
- Utarbeide konkrete tverrfaglige prosjekt i lokalmiljøet når det gjelder historie, naturfag, tradisjoner m.m. på grunnlag av de erfaringer man allerede har.
- Tilsette et voksent menneske som miljøarbeider som kan bo i internatet.
- Arbeide for at ingen elever blir boende altfor mange år på internatet langt borte fra foreldrene.

3. LOKALMILJØET.

Utenlandsskolene har en unik anledning til å bli godt kjent med et annet folks kultur, natur, historie m.m. Dette bør skolen utnytte bevisst som en ressurs. Med utgangspunkt i de konkrete emner/ekskursjonsmål som ble utarbeidet på seminaret for lærere-/internatforeldre på Hedmarktoppen høsten 1987, ble det samtalt om betydningen av å utnytte disse mulighetene. Disse emnene/ekskursjonsmålene er:

- Skoletur til fossefallene i Rio Iguzu.
- Tur til helleristningen ved Yvytyrucu.
- Den nasjonale skolen.
- Opplegg for å følge lokal mursteinsbrenning.
- Opplegg for å følge lokalbefolkningens legging av tak.
- Itaipu - verdens største kraftverk.
- Besøk hos maca-indianerne.
- Jesuitter-ruinene ved Embarcacion.
- Håndverk og hjemmeindustri: lærarbeide, nanduti, aho-poi, treskjæring, garving av lær.
- "Fra sukkerrør til strøsukker" - Sukkerfabrikk i Villarica.
- Svibruk - Nybygging.

ASUNCION CHRISTIAN ACADEMY.

På grunn av den usikre skolesituasjonen for misjonærbarna i Paraguay, oppsøkte jeg en amerikansk skole som ble opprettet for ca. 30 år siden med tanke på å gi engelsktalende misjonærbarn en så god skolegang som mulig. Korrst. rektor Ingram tok meget vennlig imot meg, og vi hadde en positiv og god samtale. Denne skolen, Asuncion Christian Academy (ACA) er åpen også for norske misjonærbarn for en forholdsvis rimelig penge. Den har imidlertid ikke internat, så det må evt. misjonen selv sørge for. Som misjon har vi anledning til å bli såkalt "cooperative member of the school board". Det koster ingenting.

Jeg ble vist rundt på skolen. Det er de siste årene satt opp flere nye fløyer. Undervisningen er moderne og har ord på seg for å være meget god. Bla. har den god data-undervisning. På er rom stod det 18 datamaskiner.

Den eneste vanskeligheten for våre elever er at de må gjennom en språktest. Det var ikke mulig å få til særbehandling.

ACAs beskrivelse av seg selv tas med på her på neste side.

BRIEF DESCRIPTION OF ASUNCION CHRISTIAN ACADEMY, PARAGUAY.

The Asuncion Christian Academy is pre-kinder through twelfth grade school. All instruction is in English and the curriculum is the same as schools in the United States. The governing body is a School Board composed of representatives from cooperating, evangelical missions and the Parent-Teacher Association. It was founded some 30 years ago for missionary children but today has a student body of approximately 206 with 20 nationalities represented: about 20% are North Americans.

As the name implies, it is a christian school with high behavioral and academic standards. Using Scholastic Appitude Test (SAT) scores as a basis for comparison, the average score of the graduating class of 1986 was higher than the average score for United States' students.

Its hours of operation are from 7:15 AM through 12:20 PM, Monday through Friday except for pre-kinder hours which are from 9:45 through 12:20. Tuition for pre-kinder is \$ 550 per year; for kindergarten and other grades it is \$ 1.100 per year. (Tuition for each additional child in the family for grades K-12 is \$ 876 per year). In addition, there is a yearly \$ 30 registration fee. Tuition and registration fee are payable in U.S. dollars only and are subject to change without notice.

The school year runs from about 18 July to 25 June with a summer vacation during the period December to 15 February. The street address in Asuncion is Santisimo Sacramento 1181. Information can be obtained by writing (using airmail if outside Paraguay): Director / Asuncion Christian Academy / Casilla 1562 / Asuncion, Paraguay.

KONKLUSJON.

1. La Escuela Noruega del Paraguay er inne i en usikker fase. Den står i fare for å bli nedlagt dersom elevprognosen ikke forandrer trend.
2. Skulle elevgrunnlaget bli så stort at skolen kommer i normal drift igjen, må det skaffes andre lokaliteter. Dette er misjonens oppgave. Jeg finner det underlig at Arbeidsutvalget for Sør-Amerika har bestemt at skolen skal flyttes uten å informere skolestyret om dette.
3. Det er ikke realistisk å flytte skolen til Argentina på det nåværende tidspunkt.
4. I tilfelle nedleggelse av skolen finnes det er skole tilbud for engelsktalende i Asuncion som misjonen kan benytte. Internatet kan være en misjonærfamilie som åpner hjemmet sitt for evt. norske elever.
5. Av hensyn til rekrutteringen av misjonærer til Paraguay bør misjonen avklare den usikre skolesituasjonen og bestemme seg for hvordan den tenker å ordne dette i fremtiden.